

Klára a její mažoretky

Mažoretkovému sportu se věnuje od druhé třídy. Byla úspěšná závodnice, dnes je výborná trenérka. Z loňského mistrovství světa v Chorvatsku přivezla se svými svěřenkyňmi několik zlatých a stříbrných medailí. Půvabné trenérce Poděbradských mažoretok Kláře Doležalové přitom nečiní problém zařadit se do týmu náctiletých, aby holky mohly soutěžit, když jim někdo vypadne. Tenhle sport je její život.

Text: Monika Langrová
Foto: archiv K. Doležalové

Stále se setkáváte s názorem, že mažoretky jsou ty, co pochodují s hůlkou při dechovce?

Ano, setkávám. Když mi někdo řekne, že mažoretky „přece jen pochodují při dechovce“, snažím se mu vysvětlit, že tomu tak není.

Mažoretkový sport, zvláště jeho odnož twirling, je sport se vším všudy. Je to pěkná dřina. Kombinuje dovednost s hůlkou, gymnastiku, balet, akrobacii a také výrazový tanec, protože jednotlivé skladby mají témata, jsou to příběhy. Samozřejmě u soutěží klasických mažoretok jde především o držení těla a pochod, ale ty v twirlingu jsou výrazně jiné. V neposlední řadě musí mít dívky osobní šmrnc a hezký úsměv, i to je zvláště v sólových kategoriích důležité.

Ve videích jsem viděla a slyšela, jak se poděbradská děvčata při soutěžích navzájem podporují. Jak velká soutěživost je mezi jednotlivými českými týmy?

Velká. Co se týká našeho týmu, tak se moje svěřenkyň podporují navzájem, i když proti sobě v sólových soutěžích nastoupí třeba čtyři z nich. Jednou uspěje ta, jindy druhá, přejí si úspěch. Ale co se týká vztahů mezi týmy v České republice, tam vládne velká rivalita. Třeba minulý týden

jsem odevzdávala videa se sestavami a tématy, co budeme mít na tuto sezónu. Nesmím jít moc do detailů, aby toho konkurence nevyužila. Víme, že jsou v republice top týmy, se kterými se popereme o medaile. Člověk se trochu bojí, co je napadne nového, zajímavého. Je to jako v každém jiném sportu.

Jak to, že jste se loňského mistrovství světa účastnila i jako závodnice?

Jedna ze závodnic na poslední chvíli vypadla a zbylé holky mi říkaly, že je v tom přece nemůžu nechat. Tak jsem s nimi šla do závodu. Byla jsem mile překvapena, že lidé, se kterými se znám mnoho let, mě mezi nimi ani nepoznali.

Jak moc se mažoretkový sport změnil za dvaadvacet let, co ho děláte?

Vyvíjí se náročnost práce s hůlkou a s tělem a hlavně pak nápady choreografů. Dříve se vzala oblíbená hudba a na tu se něco udělalo.

Jak už jsem zmínila, nyní jsou sestavy založené na tématech, příbězích, ke kterým se ladí i kostýmy a provedení jednotlivých prvků. Letos například máme téma box. Budou tam tedy prvky boxu, což pro nás znamená, že musíme trénink věnovat víc času, abychom je neprováděly špatně. Měla jsem toto téma dlouho v hlavě a konečně na něj došlo. Za dobu, co mažoretky dělám, se vše výrazně změnilo. Úplně na začátku to byly jen pochody s dechovkou a maximálně jsme se zatočily a bylo skvělé, když jsme vyhodily hůlku a zase ji chytily. Dnes mi holky pod vyhozenou hůlkou dělají tři čtyři otočky. Když se twirling dostal do Česka, začínala jsem tehdy se dvěma hůlkami a byla v tom na vrcholu. Ale když vidím, že malinkaté holky dokážou to, co já dělala v seniorkách (15–26 let, pozn. red.), je to síla, kam to jde. Daleko náročnější je to samozřejmě i z finančního hlediska. Dřív jsem mohla trénovat doma v pokojíčku, v současnosti hledáme haly s vysokými stropy.

Trénujeme nejen v Poděbradech, ale jezdíme i do Radimi nebo Velkého Oseku.

Kolik času týdně trénováním strávíte?

Čtyři dny v týdnu, celé odpoledne až do večera. V sezóně jezdíme o víkendech na soutěže. Trénuji kadetky, juniorky a seniorky, to jak velké, tak i malé formace a sólistky. Nejmenším dívkám se věnuje se svojí dcerou Romana Husáková, která Poděbradské mažoretky založila.

Mohou holky mluvit do výběru hudby?

Tím, že jsou už větší, občas mi do toho remcají. Nabídnou mi hudbu, co by se jim líbila, konzultujeme to spolu. Podobně je to s kostýmy pro sólistky. Protože už několik let dělám porotce, vidím to i z té druhé stránky – za co se získávají větší body. Takže i to při výběru hraje roli.

Pokračování rozhovoru na straně 8

Osudové ženy Jiřího z Poděbrad 1. díl

Pokud se říká, že za každým úspěšným mužem stojí jeho žena, tak v případě druhé manželky Jiřího z Poděbrad Johany z Rožmitálu to platí téměř bez výhrad. Naproti tomu první manželka Kunhuta byla spíš výsledkem mocenských ambicí ctižádostivého mladíka, který si možná zcela účelově hledal vhodnou urozenou dívku

z vlivné rodiny. A právě tiché, nenápadné Kunhute se budeme věnovat v našem prvním zastavení.

Text: PhDr. Ladislav Langr
Foto: archiv autora, (mol)

V roce 1439 devatenáctiletý Jiří z Poděbrad tvořil společně s Hynkem Ptáčkem z Pirkštejna a Alešem Holickým ze Šternberka respektovaný triumvirát hejtmanů spojených východočeských landfríků. A tak snaha pojistit si vůdčí pozici sňatkem s vlivnou rodinou Šternberků

Fiktivní portrét Kunhuty ze 17. století (galerie zámku Častolovice)

byl dobrý tah (pro obě strany). Navíc strýc a současně i poručník nevěsty byl tehdejší vlivný nejvyšší komorník Českého

království Aleš Holický ze Šternberka. Nedochovaly se bližší informace o vzhledu mladé nevěsty, ale s velkou pravděpodobností Kunhuta byla vzorným obrazem středověké šlechtičny z rodiny sympatizující s vyznavači přijímání pod obojí, jejímž údělem bylo věrně opečovávat manželku a pravidelně dodávat pokračovatele rodu. Protože na veřejnost nepronikly žádné znepokojivé zprávy, tak svazek byl zřejmě opravdu naplněn láskou a oddaností. Kunhuta sňatkem v roce 1440 přijala roli vzorné ochránitelky stále se

roznožující rodiny. Bohužel prameny se liší překvapivě nikoliv ve dnu, ale v roce jejího narození. Tajemný rok osciluje od 18. listopadu 1422 až 1425, ale zaručeným místem narození bylo Konopiště.

Matka pozdější královny

V osmiletém svazku si mladí manželé pořídili sedm dětí. Jméno nejstarší dcery, která údajně zemřela hned po narození, neznáme.

Pokračování článku na straně 5

SOUTĚŽ

o dárkové poukazy do nového sushi baru IKIGAI

Editorial

Milé čtenářky, milí čtenáři,

nevím jak Vy, ale já si ráda čtu historiky a legendy o vzniku pokrmů a nápojů. Třeba příběh o tom, jak byla roku 1905 na druhém zámeckém nádvoří náhodně nalezena Poděbradka místo pitné vody, všichni dobře znáte. Stejně tak prý bylo úplnou náhodou v Mezopotámii v 7. tisíciletí před n. l. objeveno pivo, a to díky tehdejšímu skladování obilí v hliněných nádobách – do některých z nich natekla voda, došlo ke kvašení a voda s příjemnou omamnou chutí byla na světě. A co teprve zrod takového šampaňského. Dne 4. srpna 1693 se benediktinský mnich Dom Pierre Pérignon, sklep mistr opatství Hautvillers v kraji Champagne, snažil zbavit víno bublinek. Spousta lahví ve sklepě totiž – kvůli bublinkám a silnému tlaku – explodovala. Onoho dne Dom Pérignon, znaven marnou prací, ochutnal, co vyrobil, a vykřikl: „Honem, pojďte sem! Piju hvězdy!“ Hezká povídání, že? A teď lehká otázka. Víte, jaký pokrm vznikl (jak jinak než náhodou), když japonští kuchaři balili rybí maso do rýže, aby ho zakonzervovali? Samozřejmě, sushi, v doslovném překladu „kyselá rýže“. Oni tedy ti kuchaři dlouho netušili, jak to spolu chutná, až to jednoho dne prubli... Následně japonskému sushi přinesl popularitu jistý Hanaya Yohei, když vymyslel i nové variace na jiné mořské plody a přišel s prvním sushi fast foodem. Současně přestal s konzervováním potravin a začal připravovat sushi pouze z čerstvých ryb. Mnozí z vás už se možná naučili tento pokrm připravovat sami, jiní si na něj rádi zajdou nebo si ho objednejí domů. V Poděbradech před nedávnem vznikl nový sushi bar a já jsem moc ráda, že Vám ho můžeme představit rovnou prostřednictvím soutěže. Co v dnešním vydání dále najdete? Mimo jiné to je rozhovor s jednou skvělou trenérkou mažoretok a se dvěma skvělými režiséry divadelního spolku či povídání o první ženě Jiřího z Poděbrad a o výchově a hrách dětí v minulosti. Krásné čtení! Monika Langrová, vedoucí redakce

Pozor: u soutěže v příštím vydání – o velikonocního beránka plného mandlí, vlašských ořechů a vysokoprocenní čokolády, bez mouky, cukru a lepku od skvělé Hanky Martinkové z Low Carb v srdci – bude záležet na rychlosti. Odpovědi bude potřeba zaslat do páteční půlnoci 7. dubna.

SOUTĚŽ O DÁRKOVÝ POUKAZ DO SUSHI BARU IKIGAI

Březnové číslo přináší soutěž pro všechny milovníky snad nejpoblíbenějšího a nejrozšířenějšího pokrmu pocházejícího z Japonska. Po celém světě lidé navštěvují sushi restaurace a bary kvůli exotické chuti i zdravému životnímu stylu. A vy máte příležitost vyhrát jeden ze tří dárkových poukazů v hodnotě 1 000 Kč do nového poděbradského **sushi baru IKIGAI**.

Otázka: **Jak se pravým jménem nazývá „japonský křen“?**

- A) wasabi
- B) teriyaki
- C) udon

Správnou odpověď zašlete do 31. 3. 2023 na e-mailovou adresu: **redakce@novinypropodebrady.cz**. Nezapomeňte připojit své jméno a telefonní číslo a souhlas se zveřejněním jmen vylosovaných výherců. **Z došlých správných odpovědí vylosujeme 3 výherce, kteří vždy získají dárkový poukaz do sushi baru IKIGAI v Poděbradech v hodnotě 1 000 korun.**

Zdá se, že milovníci japonské kuchyně v Poděbradech a okolí mají důvod k oslavě! Nedávno byl otevřen nový sushi bar, který slibuje být nejlepším místem pro pochoutky z čerstvého rybního masa a rýže. Podle majitele nabízí jejich sushi bar autentické japonské chutě s moderním přístupem a snaží se používat co nejkvalitnější a nejčerstvější suroviny. Zákazníci mohou očekávat širokou škálu japonských specialit, jako jsou tradiční maki, nigiri a nudle udon. Sushi bar se nachází kousek od Riegrova náměstí, s moderním a vkusným interiérem, který vytváří příjemnou atmosféru pro zážitek z jídla. Podle recenzí se zdá, že je již velmi oblíbeným místem pro obědy a večere, takže si určitě zaslouží návštěvu!

IKIGAI
SUSHI BAR
生き甲斐

730 120 953
www.ikigai-pdy.cz
Riegrovo náměstí 35, Poděbrady

Značková prodejna Ryor Poděbrady

Přijďte si vyzkoušet naše novinky

- Botox like – Vyplňující maska s rychlým efektem, 229 Kč
- Dětský koupelový olej, 267 Kč
- Dětské zklidňující mléko, 267 Kč
- Osvěžující mlha s vůní šeříku, 171 Kč
- Výživné tělové máslo s vůní zeleného čaje Matcha, 180 Kč

Kdy máme otevřeno?
Po–Pá 8:30–17:30
So 9:00–13:00

Kde nás najdete?
Značková prodejna Ryor Poděbrady
Komenského 40 (kousek od kolonády)

Sledujte nás na Ryor Poděbrady

Sleva 15 %
na produkty Ryor

Možné uplatnit v prodejně Ryor Poděbrady.

Platí od 2. 3. do 2. 4. 2023

Platí pouze pro maloobchodní zákazníky.

Inzerce

super ZOO

sleva
10 %
za první přihlášení

Nová mobilní aplikace

- Slevy a kupóny k nákupu
- family karta vždy po ruce
- Účtenky v aplikaci

29. ledna Dobroden

V rámci letošní charitativní akce #Dobroden jsme přispěli částkou 31 000 Kč Tomášovi s ALS, který se rozhodl bojovat se svým osudem a podstupuje nákladnou experimentální léčbu.

Plaček
PET PRODUCTS

Z MĚSTA

Pavel Louda je podnikatelem roku

Podnikatelem roku 2022 ve středních Čechách se na konci ledna stal Pavel Louda. Nezávislá porota složená především z republikových vítězů předchozích ročníků soutěže ocenila široký záběr jeho aktivit včetně podpory vzdělávání, sportu a kultury.

Text: Lukáš Hladký, (red)
Foto: podnikatelroku.cz

Vítěze 18. ročníku v kategorii Podnikatel roku Prahy a Středočeského kraje vyhlásila 31. ledna společnost EY pod záštitou tehdejšího primátora hlavního města Prahy Zdeňka Hřiba a ve spolupráci s inovační agenturou

SIC. V regionu nezávislou porotu nejvíce zaujal příběh Pavla Loudy z LOUDA holding a. s., majitele jedné z největších sítí autosalonů a servisů a carsharingové platformy (sdílení automobilů, pozn. red.) v Česku a zároveň pokračovatele tuzemské sklářské tradice. Porota u vítěze ocenila široký záběr jeho aktivit, v nichž ve svém oboru vyniká. Zároveň se mu přitom daří podporovat iniciativy stojící daleko mimo byznysový svět, jako jsou vzdělávání budoucí generace a rozvoj v oblastech sportu a kultury. „Vzhledem k velké konkurenci, která se v letošním ročníku představila, je pro mě velkým překvapením, že jsme byli vybráni zrovna my. Snad sehrálo roli i to, že naši práci děláme už třicet let, takže si toto ocenění zasloužíme, v každém případě děkujeme,“

vedl Pavel Louda, jehož společnost LOUDA holding a. s. je mimo jiné největším dealerem vozů Škoda a Hyundai na českém trhu, pod značkou Car4way se mu podařilo vybudovat českou carsharingovou flotilu vozů v Praze a Brně. V neposlední řadě jeho firma Crystal BOHEMIA je majoritním výrobcem českých křišťálových produktů spojujících mnohaletou tradici a moderní design, které jsou vedle Česka nabízené i v dalších 90 zemích světa. Společnost Louda Auto letos oslaví 31 let na českém trhu, v současnosti provozuje 33 autosalonů a 20 autoservisů. „Za úspěchem stojí tým kolegů a zaměstnanců, je nás už téměř 1 600,“ řekl při vyhlášení ocenění Podnikatel roku poděbradský rodák a patriot Pavel Louda.

Vedoucí partnerka EY Česká republika Martina Kneiflová (vlevo) a středočeská hejtmanka Petra Pecková s vítězem ceny pro Podnikatele roku Středočeského kraje Pavlem Loudou

Co s parkováním?

(část čtvrtá)

Z analýzy organizace statické dopravy jsme v předchozích třech vydáních představili už téměř všechny oblasti, kterými se dokument zabývá. Tentokrát se podíváme na poslední části, a to na lokalitu mezi centrem města a železniční stanicí.

Text: Lukáš Hladký

Návrhy v okolí Jiřího náměstí

Jedním z hlavních nedostatků dopravy v klidu je situace na parkovišti u Labe v Paroubkově ulici – ac se jedná o poměrně velkou plochu, kde může být

odstaveno až 43 vozidel, tak toto parkoviště není legální. V návrhu je proto navrženo zahájit intenzivní jednání vedoucí k legalizaci a zpoplatnění parkoviště, zaveden by zde byl dlouhodobý tarif. Také u plochy u Alberta není situace jednoduchá, jelikož parkoviště je z části umístěno na pozemcích soukromého majitele. V dokumentu je nicméně doporučeno s tímto vlastníkem jednat a zařadit parkoviště do městského parkovacího systému, a to včetně nahrazení lidské obsluhy za automat se závorou. Také díky tomu by bylo následně možné na příjezdech do města na tabulích informovat o aktuální

obsazenosti těchto parkovišť, jako to již funguje u zámku, kromě ulic Pražská a Palackého navíc ještě v ulici Husova. Třetí oblastí je Riegrovo náměstí, kde vozidla dlouhodobě parkují i v úseku, kde je umožněno parkování pouze pro zásobování, kvůli odstaveným vozidlům je také špatně vidět při odbočování z Jiráskovy ulice. Proto by zde mělo dojít k úpravě dopravního značení, v jehož rámci by na východní straně náměstí platil zákaz zastavení mimo povolení městského úřadu, umožněno by tak bylo pouze krátkodobé zastavení vozidel zásobování. Na opačné straně náměstí je doporučeno zavedení rezident-

ního parkování s povolením částečného stání na chodníku, legálně by tak v tomto místě mohlo stát až 5 vozidel. A nakonec náměstí 5. května, kde již došlo na základě této analýzy k úpravě směrnosti, stále ještě ale zbývá dokončit vodorovné dopravní značení. Toho se má dočkat i Havlíčkova ulice, kde je zbytečně dlouhý zásobovací pruh. Po úpravě by zde mohlo být až 11 parkovacích míst, navíc je doporučeno instalování ještě jednoho parkovacího automatu.

Několik změn i v okolí sokolovny

Jak už jsme psali dříve,

u vlakového nádraží se počítá s umožněním parkování na ploše mezi autobusovým nádražím a železniční tratí. U Pentagonu je doporučeno zjednodušit nepřehledně nastavený systém, kde je momentálně zavedena modrá a zelená zóna, a sjednotit celé parkoviště do tarifu smíšeného střednědobého parkování, které umožní stání rezidentů i návštěvníků. Nelegální parkování u Jednoty má být zlegalizováno, dle návrhu by ale mělo sloužit pouze pro potřeby úřadu. Větší úpravy vyžaduje Tyršova ulice, a to v její slepé části, kde momentálně vozidla parkují po obou stranách. Jelikož se

jedná o silnici s obousměrným provozem, musí dojít k umožnění stání vozidel jen na jedné straně vozovky a částečně na chodníku. V Hakenově ulici má dojít ke zpřehlednění dopravního značení, přesunutí jednoho parkovacího automatu na lepší pozici a instalování jednoho nového. A nakonec ulice Proftova, její část, která zatím není v městském parkovacím systému, do něho má být zařazena, a to jako smíšená zóna s dlouhodobým návštěvníkem tarifem. Poté by byly v ulici umístěny dva nové parkovací automaty.

KRÁTCE

Text: Lukáš Hladký

Vyrostete u Ostende cyklolávkou?

Mezi Polabcem a ulicí Na Vinici by měla v budoucnu stát lávka pro chodce a cyklisty. Součástí stavby má být i záchytné parkoviště na polabecké straně lávky na pozemku města. To nechá zpracovat vyhledávací studii, návrhy pak projedná s majiteli pozemků, zejména s Povodím Labe. Přesná podoba, umístění a termín stavby vzejdou z dalších jednání. Kdyby vše postupovalo bez problémů, mohla by nová lávka začít růst za tři roky.

Cyklostezkou do Choťánek

Žižkov a Choťánky by v budoucnu měla propojit cyklostezka. Představitel města Poděbrady a obce Choťánky se mají na základě připraveného memoranda společnými silami pokusit o vybudování nového bezpečného koridoru pro chodce a cyklisty, který je nutný vzhledem k rozsáhlé výstavbě v lokalitě na Vrčeni. To by znamenalo především společnou finanční participaci na přípravě projektu a realizaci, vzájemnou výměnu informací, spolupráci na získání dotace nebo společnou komunikaci se třetími stranami. Cyklostezka má začínat v ulici Ovocná a pokračovat dále na východ po pozemcích, které jsou v majetku obou samospráv, až k nové čtvrti v Choťánkách.

Opravu zahájí tento měsíc?

Lávku přes Labe čeká na jaře

generální oprava, kterou za 15,3 milionu korun provede STRABAG. Město původně předpokládalo, že Povodí Labe přistoupí k opravě lávky přes hydroelektrárnu ještě letos a chtělo proto s opravou „své“ lávky počkat na tento okamžik. Podle aktuálního stavu ale tato rekonstrukce proběhne nejdříve v roce 2026, město proto už nechce dále otálet. Podle starosty Jaroslava Červinky by tak oprava měla začít už v březnu. Zároveň přislíbil, že by většina prací mohla proběhnout bez uzavírek.

Naděje pro Ostrov

Možná se rýsuje dohoda s Povodím Labe ve věci pronájmu Ostrova. Ten je od dubna 2021 pro veřejnost uzavřen, pronajímatel totiž požadoval od města místo dosavadních 60 tisíc korun platit roční nájemné 260 tisíc korun. Více než čtyřnásobné navýšení město nepřijalo. Po téměř dvou letech by mohlo dojít ke kompromisu – město by si Ostrov nepronajímalo na celý rok, ale pouze na předem vybraná období. Ostrov by tak byl otevřen třeba jen v týdnech, kdy by se na něm měla konat některá z kulturních akcí.

Ubytovna se opravuje

V roce 2018 získala česká developerská společnost BGS novou budovu ubytovny v ulici Za Nádražím. O pět let později se podařilo zahájit její kompletní rekonstrukci. Během stavebních prací dojde nejen k celkové úpravě vnitřních prostor, ale také ke komplexnímu zateplení

obvodového pláště a střechy včetně výměny oken a k výměně osvětlení s cílem snížení energetické náročnosti budovy. Nové bude i veškeré vytápění, navíc bude na střeše umístěno 33 fotovoltaických panelů. Kromě demoličních prací uvnitř budovy má být odstraněno i několik částí vně objektu, například schodiště, starý vchod, přístavba u garáže nebo rampa u výtahu. Po dokončení všech prací bude v ubytovně 19 apartmánů pro 47 osob a 7 nebytových ateliérů.

Připravuje se projekt nové hasičárny

V roce 2021 město darovalo HZS Středočeského kraje pozemek v ulici Pod Topoly, aby zde mohla být umístěna nová hasičská zbrojnice. Nyní došlo k podepsání smlouvy se společností Arplan, která vypracuje projektovou dokumentaci pro územní rozhodnutí. Dokument má být dokončen do konce července letošního roku. Nová stanice má zejména přinést výrazně větší prostory pro techniku a zlepšení zázemí pro příslušníky stanice. Doba samotné výstavby je plánovaná zhruba na jeden rok, náklady byly před dvěma lety odhadovány na 55 milionů Kč.

Šest držitelů čestné medaile

Také v letošním roce mohli občané nominovat významné osobnosti, které se zasloužily o dobré jméno Poděbrad. Z návrhů byla vybrána šestice, která si v sobotu 4. března během galavečera v rámci Dne Poděbrad odnese čestné medai-

le. Mezi oceněnými jsou Jana Piroutková, Lucie Fingerová, Pavel Polnický, Mgr. Karel Lhotský, Mgr. Bedřiška Rybáčková a Mgr. Ivana Trnečková.

Vítězem hlasování je hřiště

Ve třetím ročníku projektu participativního rozpočtu hlasující nejvíce zaujal návrh na vytvoření multifunkčního hřiště na Žižkově u křižení ulic Budovcova a Prokopova, celkem získal 435 bodů. Jako druhý se umístil návrh na prodloužení cyklostezky a chodníku od Lidlu k čerpací stanici u Tesca, který

za vítězem zaostal o pouhých 23 bodů. Třetí skončil projekt výsadby stromů v poděbradských ulicích s 273 body. Do participativního rozpočtu město stejně jako v předešlých případech plánuje vložit jeden milion korun.

Po Kunštátské následuje Moučná

V lednu bylo dokončeno stanoviště s polopodzemními kontejnery na tříděný odpad v Kunštátské ulici, únor byl ve znamení stavby v ulici Moučná. Umístěno zde bylo

6 nových nádob o objemu 5 m³ – 2 na papír, 2 na plast, 1 na kovy a elektroodpad a 1 na sklo. Kontejnery jsou přístupné z nového chodníčku, který budou moci využívat jako krátkou zkratku i všichni chodci. V březnu se stavební stroje přesunou do ulice Karla Hampla, kde bude před Jednotou instalováno 8 polopodzemních kontejnerů. Šest z deseti původních nádob bylo natrvalo přemístěno do Velkého Zboží k železničnímu přejezdu, zbývající čtyři jsou dočasně umístěny v ulici Mírová.

Výherkyněmi soutěže o knihu a kalendář fotografa Pavla Štichy z NPP 1 se staly: Marta Blažková, Eva Formánková a Marcela Pechová. Gratulujeme!

Rádková inzerce

Výkup STARÝCH peřin. Tel. 606 514 445.

Koupím Jawa PÉRÁK v jakémkoli stavu. Vhodný k renovaci, popřípadě díly na tento motocykl. Tel. 722 491 746.

Hledám pronájem bytu 1+kk – 3+1. Poděbrady, Nymburk. Andrea Kučerová, tel. 725 807 771.

PODĚBRADY
NA STŘÍBRNÉM PLÁTNĚ

POLABSKÉ MUZEUM VÁS SRDEČNĚ ZVE NA
PROMÍTÁNÍ UNIKÁTNÍCH ZÁBĚRŮ PODĚBRAD,
JAK JE ZACHYTYLY KAMERY V PRVNÍ POLOVINĚ 20. STOLETÍ.

Filmy z muzejního archivu budou promítány
v sobotu 25. 3. od 14:00 do 17:00
v přednáškovém sále poděbradského muzea (Na Dláždění 68).

PŘÍRODA**Jarní aspekt aneb když rostliny závodi**

Začíná jaro a s ním v lužním lese startuje závod za světlem. Botanikové nazývají toto období jako jarní aspekt.

Text: Ing. Boris Cacara
Foto: autor a Pixabay.com

Lužní les je ještě neolistěný a přes vrstvu spadlého listí začínají postupně vyřázet světlomilné rostliny, botanicky jarní efemeroïdy-rostliny. Je zde zpravidla již dostatek tepla, světla a půda je vlhká. To vše je signálem pro růst, výkvět a dozrání rostlin. Mají na to omezený čas. V květnu už je v lese slunečního svitu daleko méně, což nutí rostliny, aby nechaly uzrát svá semena a plody a znovu se stáhly pod zem do dalšího jarního aspektu. K těm nejznámějším efemeroidním rostlinám patří sněženka podsněžník, orsej jarní, křivatec žlutý, plicník lékařský, bršlice kozí noha či sasanka hajní a sasanka pryskyřníkovitá, místy i prvosenka vyšší. Královnou je ovšem dymnivka dutá, která vytváří voňavé rozlehlé fialové a bílé koberce. Závod za světlem uzavírá výkvět česneku medvědí-

ho, ale to už jsou stromy olistěné. Jarní aspekt je ideální dobou pro návštěvu lužního lesa, protože se dají vidět místa, kterými v létě přes houštinu kopřiv a vzrostlých keřů stěží projdete. A platí to jak pro poděbradskou Oboru, tak pro lužní les u Skupice nebo pro les v Bažantnici. Samozřejmě i v poděbradských parcích můžeme světlomilné rostliny zahlédnout. Některé z uvedených rostlin si zaslouží zvláštní pozornost, protože se jedná o léčivky. Například naprosto nenápadná bršlice kozí noha, také kerhák nebo kozí packa (foto 1).

Poznáte ji podle pilovitých trojčetných listů. Jistě stojí za zapamatování, že má vysoký obsah vitamínu C a dá se použít do salátů a polévek. Vaří se z ní boršč nebo zeleninová polévka, která se chutí vyrovná zelnáče. Možná ji máte na zahradě, takže místo toho, abyste ji vypleli a vyhodili, připravte si z ní něco zdravého na váš stůl.

Česnek medvědí. Znalcům ho není třeba představovat, občané lázeňského města Poděbrady určitě bude zajímat to, že přispívá k prevenci kardiovaskulárních onemocnění. Reguluje totiž zvýšený krevní tlak a snižuje srážlivost krve. Má antibakteriální účinky a přispívá k léčbě dýchacích cest. Pozor ovšem na záměnu listů česneku medvědího s mladými listy jedovaté konvalinky, která v lužním lese na některých místech také roste. Česnek lze od konvalinky rozoznat přes typický štiplavý česnekový zápach při rozmnutí listů. Rovněž plicník lékařský (foto 2) je, jak název napovídá,

využíván v lidovém léčitelství při plicních onemocněních, což umožňuje obsah saponinů a tříslovin. Jeho listky lze přidávat do salátů. Při bližším pohledu na květ si všimnete jedné zajímavosti – květy jedné rostliny mají rozdílné barvy. Do skupiny efemeroidních rostlin patří i violka vonná, známá jako

fialka, s puvabnými drobnými a krásně vonícími květy. Hodí se nejen do vázičky, ale slouží i k léčbě dýchacího ústrojí. Její listy lze přidat do salátu. Nejnápadnější ze všech je potom dymnivka dutá (foto 3, lužní les Pětidubí u Poděbrad),

celá jedovatá, včetně hlízy. Mají z ní radost hlavně včely, pro které je důležitou nektarodárnou a pylodárnou rostlinou. A my ostatní se můžeme radovat z její vůně a barvy koberců, jež vytváří. Patří do čeledi makovitých – obsahuje alkaloidy, které se ve farmacii, patičně syntetizované speciálním chemickým procesem, taktéž používají. A nejsou to jen tyto rostliny, jejich barvy a vůně, které lákají na výpravu do lužního lesa. Začátek jara je časem hnízdění ptáků. Náladu v lužním lese dotváří pestrá symfonie ptačího zpěvu. Oteplení na jaře svádí opeřence k milostným hrám a ptačí zpěv je v tomto období zvláště intenzivní a pestrý.

VZPOMÍNKA

Dne 1. února jsme si připomněli nedožitý 42. narozeniny **Leoše Bilného** z Poděbrad a 12. března uplyne již 15 dlouhých let od jeho tragického úmrtí.

Za tichou vzpomínku všem, kdo jste ho znali, děkuje rodina

Dne 29. března uplynou tři roky od odchodu milované maminky a babičky, paní **Evičky Káninské** z Poděbrad.

S láskou vzpomínají manžel, děti, vnoučata a pravnoučata

Dne 20. března uplyne pět bolestných let od odchodu naší milované maminky a babičky, paní **Růženy Knotkové**.

S láskou vzpomínají a nikdy nezapomenou Martin, Andrea a vnuk Daniel

Dne 9. března uplyne už 39 let, kdy nás opustil náš milovaný tatínek, **prof. Miloslav Knotek**.

S láskou vzpomínají a nikdy nezapomenou dcery Renata, Andrea a syn Martin

Pro zábavu – zkuste uhodnout

... na kterém chodníku se nachází tento znak?

Napovíme, že je to v bezprostřední blízkosti významné budovy ve městě, kulturní památky ve funkcionalistickém slohu.

Správnou odpověď najdete na straně 8.

Foto: Zdeňka Formánková

INFORMAČNÍ SERVIS

Je víkend a rozbolel vás zub?

Víme, kam na pohotovost

Zubní pohotovost pro Poděbrady, ordinační doba 8–11 hod.

4.–5. 3. MUDr. Husáková Romana | Poděbrady, Proftova 370, tel. 325 615 155

11.–12. 3. MUDr. Paráčková Ilona | Poděbrady, Proftova 370, tel. 325 615 566

18.–19. 3. MUDr. Zeman Petr | Lysá nad Labem, Husovo n. 1032, tel. 325 551 539

25.–26. 3. MDDr. Magát Jakub | Kolín, Komenského 182, tel. 737 547 554

1.–2. 4. Zubní centrum Poděbrady | Palackého 208, tel. 608 988 985

NOVINY PRO **PODĚBRADY** Tiráž

měsíčník • vychází první čtvrtek v měsíci

Vydává: Mgr. Monika Langrová • Korespondenční adresa: Hellichova 797, 290 01 Poděbrady • IČO: 09337067

• Registrace: MK ČR E 23991

• Telefon: 723 550 281 • E-mail: redakce@novinypropodebrady.cz

• www.novinypropodebrady.cz

• Redakce a stálí spolupracovníci: Mgr. Monika Langrová (vedoucí redakce), Lukáš Hladký, PhDr. Jana Hrabětová, PhDr. Ladislav Langr, Milan Čejka, MUDr. Roman Kostinec, Ing. Boris Cacara

• Grafická úprava: Tomáš Čivrný

• Inzerce: viz výše uvedené kontakty

• Náklad: 1 200 výtisků

• Tisk: Tiskárna BOFTISK, s. r. o.

Příští číslo vyjde ve čtvrtek 6. 4. 2023

TERMÍNY VYDÁNÍ NOVIN PRO PODĚBRADY V ROCE 2023 | č. 5 4. 5. | č. 6 1. 6. | č. 7 6. 7.

UZÁVĚRKA DODÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ A PODKLADŮ PRO INZERCÍ JE VŽDY K 15. PŘEDCHOZÍHO MĚSÍCI

CENÍK INZERCE | PŘEDCHÁZEJÍCÍ ČÍSLA K PŘEČTENÍ VE FORMÁTU PDF najdete na www.novinypropodebrady.cz.

ŠKOLY**Kolem světa ve čtyřech dnech**

Text: Ing. Martina Červená a Mgr. Irena Martínková
Foto: archiv školy

Zásluhou organizace AIESEC a jejího projektu Edison měli žáci poděbradského Středního odborného učiliště společného stravování možnost poznat vrstevníky z odlišných zemí a zdokonalit se v anglickém jazyce. A díky Nadaci rozvoje občanské společnosti si mohli chlapci a dívky maturitních ročníků v rámci mezipředmětových vztahů vyzkoušet, jaké to je být majitelem cestovní agentury a postarat se o své zahraniční klienty.

vované workshopy a vyhlášena bude výtvarná soutěž Poděbradské domy. Z nejzajímavějších prací vytvoříme poté novou omalovánku. Den dětí s názvem Stavíme se skřítky zaplní aktivity na stavebně architektonických stanovištích.

- Sebezkušenostní skupinová setkání nabízíme od 2. března. Během 1 + 8 zkušebně ochutnávkového setkání a společného sdílení nabízíme možnost poznat, že v nejistotách, smutku nebo vztahových problémech nejsme sami.
- Keramický výrobek nebo cínovaný šperk pro radost vyrábíme v sobotu 4. března.
- Na celodenní pěší výlet do

a odpoledne se ve větru a sněhu společně vydali na prohlídku Poděbrad. Zastavili se v místech, která jsou spjata s osobnostmi lázeňského města, jako je MUDr. Ladislav Filip, Ing. Josef Fanta, MUDr. Jan Evangelista Purkyně, politik František Ladislav Rieger. Mezi pátou a osmou hodinou večerní se sebou domlouvali. V pondělí se žáci prostřednictvím prezentací našich hostů dozvěděli spoustu informací o jednotlivých zemích

přírody s trasou Mlýnce – Ledecy lze poslat svoje děti v sobotu 18. března.

- Do konce března je možné ušít a přinést do DDM Panenku pro UNICEF. Následně adoptovaná panenka znamená další proocňované dítě v rozvojových zemích. Nabízíme možnost vyzvednout si u nás balíček s materiálem a stříhem na výrobu.
- Zapojit se můžete do akce Velikonoční přání pro radost a vyrobit přání, která potěší seniory v Poděbradech a okolí v době velikonočních svátků. Přání se dají odevzdávat do 31. března na recepci DDM.
- Tradiční amatérská taneční soutěž Dancefonie bude letos

gastronomickým dnem čili „Day of Gastronomy“, kdy nám hosté servirovali jejich oblíbená tradiční jídla. Ta byla skutečně rozmanitá nejen svým vzhledem, ale i chutí. Měli jsme talíře naplněné sladkými, slanými i pálivými pokrmy. V odpoledních hodinách si zahraniční návštěvníci prohlédli poděbradské sklárny a poté se vydali po místech, která zaujmou spíše mladší generaci.

A závěr? Ten se opravdu vydařil a v našich srdcích zůstane vřelá vzpomínka. Nejenže během prezentací noví přátelé propojili Českou republiku s ostatními představenými zeměmi, ale závěrečné karaoke skutečně spojilo úplně všechny, atmosféra byla úžasná a mnohým se končit ani nechtělo. Děkujeme za nádherný zážitek.

v sobotu 15. dubna. Víte o někom ve svém okolí, kdo by si rád taneční soutěž vyzkoušel? Přihlášky přijímáme do 31. března.

- Nepropáste možnost, kterou nabízíme našim dětem spolu s projektem Cirkus Happy Kids, a to navštívit v odpoledních hodinách v týdnu 12.–16. června cirkusové číslo (černé divadlo, chůze po laně, kouzelníci, fakiři, klauni, žongléři, visutá hrazda, akrobacie) a poté vystoupit v opravdickém cirkusovém šapitó. Přihlášení je možné do konce května, ale ne všechny aktivity mohou být ještě volné. Přímé prokliky k přihlášení a více informací najdete na www.ddmpodebrady.cz.

roce přehoupl přes jeden milion korun. Více než 850 koledníků vyšlo začátkem ledna do ulic v 85 městech a obcích a do zapečetěných pokladniček získali 1 203 843 korun, v Poděbradech se vybralo 65 094 korun. Bezhotovostně a do online koledy poslali

dárci 23 360 korun. Děkujeme všem malým i velkým králům a královnám za koledu a všem dárcům za jejich dary. Pomohou nám naplnit záměr letošní sbírky – realizaci sociálních služeb pro seniory a osoby se zdravotním postižením a dušev-

ním onemocněním Centra Přístav. Část výtěžku věnujeme na provoz centra, které posílá dobrovolníky do nemocnic, domovů sociální péče a pomáhá ve střediscích charity.

Oblastní charita Kutná Hora

CHARITA**Tříkrálová sbírka znovu úspěšná**

Výtěžek Tříkrálové sbírky Oblastní charity Kutná Hora se i v letošním

Pokračování článku z titulní strany

Pak následovali Boček (1442–1496), Viktorin (1443–1492), Barbora (1446–1474), Jindřich (1448–1498) a dvojčata Kunhuta–Kateřina (1449–1464) a Zdenka (1449–1510). Právě jen 8 dní po těžkém porodu dvojčat vyčerpaná Kunhuta předčasně zemřela 19. listopadu 1449. Onou pozdější královnou bylo jedno z dvojčat, které původně dostalo jméno po zemřelé matce Kunhuta. Až teprve v rámci sňatkové politiky otce Jiřího, kdy byla předurčena za manželku tehdy ještě přítele a spojence uherského krále Matyáše, začala užívat

jméno Kateřina. A jako Kateřina z Poděbrad se 1. května 1461 stala uherskou královnou. O tři roky později porodila mrtvé dítě a krátce nato v pouhých 14 letech sama také zemřela. Kunhuta ze Šternberka od dobytí Prahy 3. září 1448 žila šťastně a spokojeně s manželem v novém robustním domě pánů z Kunštátu nazývaném U Pelikána na rohu Jilské a Jalovcové ulice, kam se rodina přestěhovala z Poděbrad. Přesto porod a tudíž i narození dvojčat a smrt Kunhuty proběhly zřejmě z bezpečnostních důvodů za zdmi poděbradského hradu. Milovaná Kunhuta zemřela,

Náhrobní nápis v poděbradském kostele

aniž by se dočkala pozdějšího oslnivého manželova vzestupu a královské koruny.

Ztracený hrob

Většinu manželství prožila Kunhuta v Poděbradech, kde trpělivě čekala na svého věčně akčního manžela. Byl to hodně temperamentní člověk, ale zcela jistě nešlo o záletníka. Zdá se, že byl vyloženě rodinný typ.

Ostatně, že mu manželství prospívalo, bylo vidět i na jeho zakulacující se postavě. Kunhuta určitě nezasahovala do politických rozhodnutí manžela, ale o to víc se starala o rozvíjející se poděbradské hospodářství. A třebaže rodila jedno dítě za druhým, paní Kunhuta stíhala i dobročinnost. Její zásluhou byla v Poděbradech založena první škola a špitál. Na úhradu

provozních nákladů ustanovila nadaci, do které vložila vlastní pozemky získané darem od manžela. Šlo o jeden a půl lán polností situovaný do dnešního lázeňského parku s přesahem k Husově ulici a dále pak směrem na Žižkov. Z peněz nadace Kunhuta také přispívala na provoz zdejšího vězení a takzvaného právního posla. Po nečekané smrti byla Kunhuta pohřbena v poděbradském kostele Povýšení svatého Kříže v hrobce, která měla být pod dlažbou chrámu. Původní omšelý a ochozený náhrobní kámen se stal téměř nečitelným, a tak byl v roce 1779 při otevření hrobky

provizorně opsán na dřevěnou desku, kde se připomíná, že Kunhuta byla chudých máti a milovala vše dobré. Deska je dnes umístěna v čele pravé kostelní lodi. V roce 1894, když se v kostele pokládala nová dlažba, zakladatel zdejšího muzea Jan Hellich pátral až do hloubky dvou metrů pod podlahou, ale překvapivě žádnou hrobku nenašel. Původní náhrobní kámen vyjmutý z dlažby při této opravě pak dlouho stál opřený vedle sakristie a čekal na renovaci. Leč někdy za 1. světové války se definitivně ztratil. A místo posledního odpočinku první ženy Jiřího z Poděbrad zůstává stále záhadou.

HISTORIE – LID NA PODĚBRADSKU V DÁVNÝCH I NEDÁVNÝCH ČASECH

O výchově starších dětí v rodině

Text a foto: PhDr. Jana Hrabětová

Podle zákoníku z roku 1811 a také podle dávné lidové tradice se u dítěte považoval za dětství věk do sedmi let. Do dvanácti let bylo období nedospělosti a do té doby bylo postavení dětí prakticky bezprávné. Až do začátku minulého století nebylo totiž zvykem se ohlížet při výchově dětí na jejich potřeby a zájmy.

Přísná hlava rodiny

Nejdůležitější roli při výchově dětí měla samozřejmě rodina. V raném věku to byla matka, která naučila děti nejen chodit a mluvit, ale též zachovávat tělesnou čistotu, slušně jíst, zdravit, modlit se. Také starší sourozenci měli na výchovu mladších velký vliv. Otec se jí ujal až od určitého věku, proto vztah dětí k němu býval méně bezprostřední než k matce. Otec rozhodoval o všem, zastupoval rodinu navenek, doma přísně vládl a v jeho pravomoci byly i tělesné tresty, kterými se ve výchově dětí dříve nešetřilo. Matka zlobivé dítě jen plácla rukou nebo vařečkou, na otci byl větší výprask páskem, řemenem, prutem či metlou. Vždyť metla vyhání děti z pekla, a čím více se dítě vybrečí, tím bude hodnější a hezčí. Jako výchovného prostředku se vedle tělesných

trestů používalo strašení nadpřirozenými bytostmi, nejčastěji čertem, polednicí nebo klekánicí. Děti se přirozeně bojí tmy, a tak častým trestem bylo zavírání do tmavé komory nebo do sklepa. Zavíralo se i do prasečího chlívku, za trest také musely děti klečet v koutě u postele. Ovšem kde měli rodiče nějaké vzdělání, zpravidla zlobivé děti jen pokárali, nebo jim udělali „kázání“. Základem výchovy dětí byla křesťanská morálka, která zdůrazňovala úctu nejen k rodičům, prarodičům a kmotrům, ale i ke všem dospělým. Navenek se to projevovalo v oslovování, důsledněm vykání i v políbení ruky při pozdravu a poděkování. Tykáni mezi rodiči a dětmi se stalo běžným až po první světové válce, někde mnohem později. Výchova v náboženském duchu znamenala každodenně několkteré modlení, účast na všech bohoslužbách, prvním přijímání a biřmování. Na Boží Tělo i při dalších církevních slavnostech chodily dívky v bílém jako družičky, chlapci často ministrovali, zvonili, nosili křížek v čele procesí apod. Děti se od útlého mládí vychovaly také k šetrnosti a skromnosti ve všem, v jídle i v oblečení. Od jara do zimy chodily většinou bosa, starší si jen občas boty půjčovaly. Šaty se mezi sourozenci dědily až do úplného obnošení. Na noc se děti nepřevlékaly, jen si svlékly vrchní šaty. K spánku uléhaly do postele po dvou i více, nebo spaly na

všelijakých provizorních lůžkách, na lavicích, na slámku. Také hygienické návyky byly minimální. K mytí ráno a večer stačilo všem jedno plechové umyvadlo, v létě sloužila na mytí pumpa na dvoře. Koupání v neckách se odbylo zpravidla jednou za týden, a to byla i příležitost k výměně spodního prádla.

Zábava až po práci

Dnes už je těžko představitelné, že děti od nejtěššího věku byly vedeny k práci, a to nejen v domácnosti, ale i v hospodářství. Již pětileté dítě často koléballo a hlídalo mladší sourozence. Samozřejmě byla pomoc při mytí nádobí, přinášení dříví a vody, zatápění, zemetání ve světnici i na dvoře, loupání brambor, čištění bot celé rodině. Úkolem dětí bylo i krmění drůbeže, chození na trávu, na kopřivy a do lesa sbírat lesní plodiny. Už od čtyř let se dětem dávaly pást husy, později kozy a ostatní dobytek. Přibližně od šesti let pak pomáhaly při žních a nosily jídlo na pole. Větší chlapci běžně pracovali s dospělými na poli i u dobytky a dívky vařily, šily, vyšivaly a staraly se o mladší sourozence. Za práci musela dětem stačit pochvala, pohlazení, nanejvýš jim rodiče z jarmarku přinesly nějaký drobný dárek. Pokud byly hodné a pracovitě dostaly také odměnu od Barborky nebo od Mikuláše. Když dětem skončily jejich pracovní povinnosti, mohly

si volný čas ve dnech všedních i svátečních vyplnit nepřebernou řadou všelijakých her a zábav. Přesto mnozí přísní rodiče měli občas za to, že hraní je pouhé maření času. V jarním čase, po hodinách strávených ve škole, to děti zvláště lákalo vyběhnout ven a „zaskotačit si“. Na venkově k tomu byla nejhodnější trávou porostlá návěs. Děvčata si ráda hrála „na Elišku“, „na zlaté husy“, „na ovečky“ nebo s kamínky dráčky či vila věnečky z jarních květin. Chlapci dávali přednost hrám s míčem, se špačkem, s obručí. Dodnes se hrají oblíbené hry na schovávanou, na „škatulata hýbejte se“ nebo se cvrkají kuličky. Více času k hrám měly v neděli a ve svátek odpoledne. Mimořádnou příležitostí k jarním zábavám byly Velikonoces. Chlapci od Zeleného čtvrtka do Vzkříšení, když „zvony odletěly do Říma“, chodili po vesnici s klapačkami a řehačkami a hlavně o pondělí velikonočním po pomlázce si hráli všelijaké hry s vykoledovanými vejci.

Hry při pasení krav

Za letního parna se děti nejraději koupaly a hrály si v potoce nebo v rybníce. Hoši do 14 let se koupali nazí. Ti, co uměli plavat po „psovsku“ nebo šlapat vodu, se pustili dál, ostatní se drželi u břehu. Děvčata starší než 6 let se už nekoupala, a když tak v košilce někde stranou. Po žních patřilo k nejmilejším dětským zábavám sbírání klásků a pasení

hus na strništích. Do letního času spadají také některé církevní svátky. Jsou to hlavně pohyblivé svátky svatodušní neboli Letnice, Boží Tělo a několik mariánských svátků. Konalo se ročně i několik procesí na známá poutní místa. Zejména pro děvčátka různého věku to byla příležitost „jít za družičku“. Nejvíce se těšily na Boží Tělo, aby v průvodu mohly z košíčků rozhazovat „třepeň“ z okvětíných lístků. Podzim mívaly rády malé pasačky, protože nemusely tolik hlídat husy na sklizených polích a mohly se více věnovat zábavě a hrám. Také větší chlapci při pasení krav se dobře bavili. Hráli si „na zmoka“, „na bodanou“, „na župana“, z rákosu a bezu si dělali frkačky, z vrby píšťalky, ze sítiny klobouky. Nejraději si však na ohničku z bramborové natě pekli brambory a švestky. Sychravé podzimní dny děti ven už tak nelákaly, nehledě na to, že jim od září začaly školní povinnosti. K svátečním příležitostem na podzim patřilo posvícení,

mnohde ve větších obcích provázené kolotoči a houpačkami. Oblíbenou nedělní odpolední zábavou mládeže všeho věku bývalo pouštění papírových draků na strništích. V zimě neměly děti tolik práce a povinností, a tak když byl sníh, hned po škole vyběhly, koulovaly se, stavěly sněhuláky, padaly zády na sníh a dělaly „smrti“ nebo sáňkovaly. Ještě milejší jim býval led a na něm klouzačky. Želízka od kováře, jak se říkávalo bruslím, měl jen málokdo, šikovní chlapci si je uměli udělat ze starých struhadel. V zimě se samozřejmě děti nejvíce těšily na Vánoce a hlavně na Štědrý den, který byl ještě před sto lety zejména na venkově provázen nejružnějšími starodávnými zvyky a obyčeji. Přes den se skoro nic nejedlo, aby bylo večer vidět „zlaté prasátko“, děti se mohly těšit na drobné a praktické dárky a po štedrověčerní večeři se bavit s dospělými, hrát karty a dopřát si pochoutku ze sušených švestek „muziku“.

Dětské hry

Popis zmíněných chlapeckých her je z Věstníku Poděbradska, kde ho v roce 1905 uveřejnil sběratel Augustin Hajný z Jíkve. Dívčí hry popsal F. J. Čečetka v knize od Kolébky do hrobu.

Na zmoka

Hrají si ji větší hoši. Některým rozpočítadlem rozpočítají ze svého středu zmoka a ten zabodne do země násadku biče a konec provázku vezme do ruky. K násadce na zem položí čepici. Ostatní hráči nyní dorážejí, tj. obklopí zmoka a snaží se mu čepici vzít. Ten běhaje kolem násadky, volá stále „Zmok jsem, zmok!“ a hledí hráče po čepici sahající plácnouti. Nesmí však nikdy pustit bič z ruky, nýbrž smí běhati jen v tak velkém kruhu, pokud mu bič stačí. Plácne-li některého, musí tento dát fant (zástavu), kupříkladu kabát, nůž

atd. Tím způsobem hraje se dále, až má zmok větší množství fantů. Tu se hra ukončí a zmok určuje, co musí kdo za fant udělati. Obvykle zmok ukládává, že musí někoho políbiti, husy zahnat, pro vodu dojít, topiva na ohniček nanosit, bramborů na pečení nadloubat. Hráči obvykle s ochotou podrobují se uloženým trestům.

Na župana

Na zoraném poli udupou si kolo asi 7 m v průměru a v něm dvě příčné pěšinky. Po kole i po pěšinkách hráči sem tam pobíhají, a jeden z nich, kterého před hrou vyvolili, je honí. Všichni musí běhati jen po pěšinkách. Koho honí chytí, ten musí nastoupit na místo honičovo.

Na bodanou

Větší děti k pohánění dobytky kromě bičů užívají většinou holí

asi loket dlouhých, na konci do špičky ořezaných a říkají jim bodáčky. Těmi si hrávají na bodanou. Hry této může se zúčastnit více chlapců. Vyhlídnou si měkčí místo v louce a zabodávají tam jeden po druhém bodáčky do země. Každý z hráčů, bodáčku zabodává, snaží se jí tak do půdy mrštit, že při tom bodáčku některého z druhých hráčů ze země vyrazí. Když se mu to povede, utíká hned pozpátku, co nejrychleji může od toho místa, kde hrál. Ten, jemuž bodáčku vyrazil, běží za ním a odtamtud, kde ho dohonil, musí ho na zádech zpět donést. Vybodnutou bodáčkou bodá hráč, když na něho přijde řada.

Na Elišku (Heličku neboli Na paní lišku)

Liška stojí v kruhu dívek. Dívky zpívají: „Naše paní liška hrušky

prodává, čtyřadvacet za krejcar dává. Hej liško, děvčečko, vyber si srdčko! Vyber sobě růže květ, ještě dražší nežli svět!“ Liška vybere sobě některou dívku a v kole se s ní točí. Děvčata zpívají: „Kráčí liška po Dunaji, ať se na ni podívají. Hej, liško, děvčečko, atd.“ Dívka prve vyvolená se stává liškou.

Na zlaté husy

Hráči v řadě se chytí kolem pasu a blíž se ku bráně, kterou tvoří z rukou dva hráči, z nichž jeden je anděl, druhý čert, ale hráčům není známo, čím který je. Brána: „Zlaté husy polette!“ – Husy: „Nemůžeme. – Pro koho? – Pro zlý psy! – Psi jsou uvázaní. – Na čem – Na zlatém řetězu.“ (Opakuje se třikrát). Potřetí vběhnou husy pod ruce brány a poslední z nich v bráně zůstane. Nyní může volit, kam se přidá. U koho kdo je, zví na konci. –

Jinde husy zpívají jdouce branou: „Zlatá brána otevřená, kdo do ní vejde, hlava mu sejde, ať je to ten nebo ten!“ Při posledním slově ruce klesnou, a kdo se mezi ně dostane, je chycen a může volit, kam se přidá. Anděl a čerti se přetahují. Nakonec volají: „Andělíčky, radujme se!, nebo: „Čerti, perme se!“

Na ovečky

Pán pošle ovečky na pastvu: „Ovečky, běžte na pastvu!“ Ovečky se pasou. Pak volá: „Ovečky, pojďte domu! – Nemůžem. – Pro koho? – Pro vlka. – Kde je vlk? – V lese. – I jen pojďte!“ Ovce běží a vlk je chytá. Opakuje se, až je všechny vyčty. Potom je vodí k pánovi. Kulhá-li některá nebo se směje, říká pán: „To není má ovečka!“ Teprve když se nepřetvařuje, pán jí přijme. Na to ovce honí pána a vlka. Která ho chytí je po něm pánem nebo

vlkem. Jinde volí vedle pána a vlka ještě kohouta a pasačku. Pasačka pase ovce a říká: „Pasu, pasu ovečky, já je pásti nebudu, radši od nich pryč půjdu. Sama jedla svítky a mně dala střípky, sama pila ze sklenice a mně dala ze střevíce. Pojď vlčku, zajíčku, pro tu nejkrásnější ovečku, která má na krku červenou pentličku!“ Vlč vezme některou z oveček a kohout zakokrhá. Pán řekne: „Co se ti kohoutku přihodilo?“ „Vzali mně tu nejkrásnější ovečku, která měla červenou pentličku.“ Pán honí pasačku, proč dala ovečku vlkovi. Když pasačku chytí, vymlouvá se tato: „Šla jsem dědečkovi pro tabák a vlk mně ovečku vzal.“ Pán jí nakáže, aby byla bedlivější. Pasačka slibuje, ale vlč jinou ovečku uchvátí. Opakuje se, až jsou všechny ovečky vyčtytány. Závěrek je týž jak svrchu.

KULTURA

Divadelní spolek Jiří uvede v březnu dvě premiéry

Přinášíme rozhovory s režiséry chystaných představení „Mor“ a „Zakázané uvolnění“ poděbradského Divadelního spolku Jiří – Ladislavem Langrem a Kateřinou Vaněčkovou. Premiéry inscenací se uskuteční 19. a 25. března.

„Novou divadelní formou nabídneme téma k zamyšlení“

**Text: Milan Čejka
Foto: Kateřina Vaněčková**

Ve stádiu posledních zkoušek před premiérou je nová inscenace Divadelního spolku Jiří. Režisér Ladislav Langr si tentokrát vybral k dramatickému zpracování román francouzského spisovatele a filozofa Alberta Camuse s názvem Mor. „Chceme poskytnout publicistické drama jako kolektivní katarzi s odkazem na dobu, kterou jsme všichni nedávno nedobrovolně zažili,“ vysvětluje režisér.

Hned na začátku se zeptám na termín publicistické drama, nějak ho neumím zařadit...

Samotné pojmenování „publicistické drama“ jsem hodně dlouho zvažoval, až jsem ho

nakonec zformuloval, ale v žádné učebnici teatrologie ho nenajdete. Jedná se o formu uměleckého sdělení, publicistický novinářský žánr zaznamenaný a zprostředkovaný tady a teď. Potřebné dramatické prvky přicházejí do děje s okolnostmi a nečekanými situacemi.

A proč jste si vybral právě Camusův Mor?

Všichni jsme nedávno zažili nečekané. Zaskočila nás covidová pandemie, změnila naše vnímání poklidného světa a v mnoha případech nás také brutálně připravila o naše blízké a přátele. I v našem divadelním spolku si nelitostná smrt s sebou odvedla dva vzácné kolegy a kamarády. Jsou situace, které nás zaskočí svou fatálností a nejsme na ně ani trochu připraveni. Donedávna jsme o nich četli jen v románech a slyšeli o nich vyprávět v hodinách dějepisu. A najednou jsme se stali jejich součástí. Jen zpětně si dnes můžeme znovu klást otázky, co dělat, když nás

média zahlcují katastrofickými zprávami, hřbitovy se plní, protilátky moc neúčinkují a síly docházejí?

Ano, na ty dva roky s covidem budeme neradi vzpomínat, ale přece jenom Albert Camus napsal svůj román koncem čtyřicátých let minulého století. V čem zůstává aktuální?

Camus svým románem nastoluje zásadní existenciální otázky vzpoury proti jakémukoliv neradostnému údělu. Navíc v jeho knize se zákeřná nemoc sice jmenuje mor, ale to vůbec není podstatné. Zmíněná smrtící choroba by se mohla jmenovat jakkoliv. Camus v něm však především vidí alegorii fašismu, který uvrhl svět do druhé světové války, spoutal osobní svobodu, a jen málokdo se mu dokázal v počátcích prozíravě vzepřít. Překvapivě podobné situace zažíváme s menší či větší naléhavostí i dnes. V neposlední řadě je to také vážné připomenutí, že zhoubné bakterie nejrůznějších morů si neseme v sobě každý z nás a záleží jen na našem imunitním systému, jak to nakonec zvládneme. A nemusí jít prvoplánově jen o nemoc.

A bude taková témata diváky zajímat?

Každé představení především hrajeme pro diváky. Věřím, že nejen v Poděbradech je nemálo lidí, kteří to přijmou jako výzvu k zamyšlení. Právě formou

publicistického dramatu chceme zachytit a deníkovou formou popsat fiktivní dění, které staví člověka do nečekaných situací, až bezprostředně ohrožuje jeho život. A právě v takových zlomových okamžicích se ukazují lidské povahy v pravém světle.

Kdo se představí v jednotlivých rolích a kdy bude premiéra?

Příležitost dostává dvanáct členů spolku. Na jevišti se objeví Jana Langrová, Martin Daněk, Milan Hercik, David Skrbek, Jaroslav Brendl, Hana Svobodová, Martin Kočí, Helena Pěchová, Ondřej Dovalil, Kateřina Vaněčková a Jana Boumová. A z pouličního amplionu ještě zazní hlas Miroslavy Havlíčkové.

Premiéra hry Mor je naplánovaná na neděli 19. března od 18.00 v Divadle Na Kovárně.

„Je to chytrá komedie s krásným hořkosladkým humorem“

**Text: Monika Langrová
Foto: Kateřina Vaněčková**

Režisérka Kateřina Vaněčková zkouší se třemi herečkami Divadelního spolku Jiří inscenaci Zakázané uvolnění autora Petra Kolečka, která bude mít premiéru koncem března. Ačkoliv komedie nevyhledává, tahle je pro ni výjimečná v mnoha směrech. „Pro mě je to poměrně chytrá komedie, i když se samozřejmě nezarývá zase tak hluboko do myslí jako jiná moje oblíbená dramata,“ říká na úvod rozhovoru režisérka.

Vybrala jste si hru pro trojici hereček. Promiňte mi nadsázku, ale zkoušíte raději se ženami?

Tak to úplně není, i když zrovna tento text mi byl hodně sympatický právě tím, že v něm vystupují jen tři herečky a všechny dostanou poměrně dost velký prostor.

A protože mi přijde, že v našem spolku ženy většinou nemají moc šancí si zahrát něco většího nebo zajímavého, chtěla jsem to zkusit a ten prostor jim tentokrát dát bez rušivých mužských elementů. Navíc zkoušet se třemi nejlepšími kamarádkami je prostě sen.

Čím si vás scénář úspěšného autora Petra Kolečka získal?

Já nemám komedie moc ráda a většinou se u nich moc nebavím. Vadí mi povrchní humor a různé laciné narážky. Baví mě texty, které mají aspoň trochu něco do sebe, jsou něčím jiné, mají svůj specifický humor a Zakázané uvolnění mi to splňuje. Má pro mě krásné hořkosladký humor líznutý sarkasmem a vím, že ten na spoustu diváků funguje. Tak jsem se rozhodla, že není nad protiútoky a že to tedy zkusím.

Výchozí situací je únos nevěsty do hokejového baru. Co se děje dál? Tuším, že zakázané uvolnění tady není jen název koktejlů...

Přesně tak, v hokejovém baru se najednou objeví dvě ženy, které byste v něm rozhodně nečekali, a potkávají svéráznou barmanku. Každá řeší svůj životní problém, který postupně v dialogích vyplouvá na povrch a čím víc se sblížíjí, tím víc se všechno zamotává. Do toho je bouřka, ženich stále nejede a bar je plný alkoholu...

Přiblížíte nám víc jednotlivé postavy, a které herečky souboru jste do nich obsadila?

me na talentové zkoušky na střední umělecké školy,“ vysvětlila při vernisáži vedoucí umělecké rady Regina Prokešová.

Koncert a divadlo

Klarinetistka Natálie Hrdová zahraje v divadle

Společnost Otakara Vondrovce připravuje další koncert krásné hudby. Tentokrát se posluchačům představí mladá laureátka soutěže Concertino Praga, skvělá klarinetistka Natálie Hrdová. Na programu budou skladby českých a evropských mistrů. Klarinetový recitál se koná v úterý 21. března od 19 hodin v Divadle Na Kovárně.

Pestrá divadelní nabídka z Libice

Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou zve na tři zajímavé

Jako první se potkáváme s barmankou Vladanou, která provozuje hokejový bar někde mezi Nymburkem a Poděbrady a její největší problém je, že nefunguje televize, kde se odehrává důležité semifinále mistrovství světa v hokeji a hospoda je prázdná. Do toho přicházejí nevěsta Klára se svědkyní ženicha Ivetou vytržené ze satebního veselí, které mezi sebou nemají úplně nejvřelejší vztah, ale tradice je tradice. Vladanu bude hrát Adéla Fialová, pro kterou je to, troufám si říct, zatím asi největší role ve spolku, nevěstu Karolína Lišková a svědkyni Jolana Daňková.

V čem je pro vás příprava inscenace výjimečná?

Je to další výzva. Od mojí minulé premiéry mnohem menšího projektu uplynuly už skoro tři roky (pohádková balada O krásné paní a Iněné kytli, pozn. red.) a dlouho jsem se rozmýšlela, co dalšího si zkusit. Na podzim mě ale nakoplo zjištění, že čekáme přírůstek do rodiny a není už čas moc otálet, tak jsem dlouho neváhala a holky oslovila s tím, že bych tohle chtěla začátkem roku začít zkoušet a premiéru prostě musíme stůj co stůj stihnout do dubna. Je to trochu loterie a může se kdoví co stát, ale je to prostě radost.

Premiéra hry Zakázané uvolnění je naplánovaná na sobotu 25. března od 19.30 v Divadle Na Kovárně.

POZVÁNKY

**Text: Milan Čejka
Foto: Adéla Fialová a archiv ZUŠ**

Výstavy

Tomáš Predka: Obvody a výboje

První letošní výstavu připravila poděbradská Galerie Ludvíka Kuby. K vidění jsou ukázky z tvorby mladého pozoruhodného malíře Tomáše Predky. Vernisáž se uskutečnila za účasti autora a velkého počtu zájemců v sobotu 4. února. „Tento malíř má za sebou odborná studia v Praze a ve Vídni, ve svých

plátnech se sice vyjadřuje abstraktní tvorbou, ale vše je pevně ukotveno v realitě. Svou výtvarnou řečí dokáže vytvářet přesvědčivé obrazy, které můžeme chápat jako poetické fragmenty světa fyzického a virtuálního, v kterém žije a jenž ho obklopuje.“ vysvětlil při zahájení výstavy ředitel galerie Vojtěch Odcházal. Tomáš Predka má na svém kontě už několik prestižních ocenění, v roce 2015 byl v rámci londýnské výstavy zařazen mezi stovku nejperspektivnějších mladých umělců současné malby na světě, o dva roky později vyhrál domácí Cenu kritiky. Výstavu s názvem Obvody a výboje je možno zhlédnout do 9. dubna.

Adéla Fialová: OKA MŽIK

Poděbradské Polabské muzeum pořádá ve spolupráci s Divadelním spolkem Jiří výstavu fotografií Adély Fialové s výtěžným názvem OKA MŽIK. Vernisáž se uskutečnila v neděli 29. ledna v komorních prostorách bývalého špitálu Kunhuta. Expozice zahrnuje několik desítek snímků z posledních ročníků poděbradského FEMADu – Festivalu Mladého Amatérského Divadla. „Mám ráda divadlo, proto se snažím zachycovat zajímavé momenty, které jednotlivé inscenace nabízejí. Snímky jednak vyjadřují herecké pocity, ale mohou to být i určité podněty k našemu přemýšlení. Vedle toho fotím i jedinečnou a neopakovatelnou atmosféru příprav festivalu a skrytého zákulisí,“ vysvětlila autorka. K příjemnému zahájení výstavy přispělo vystoupení herce a recitátora Jaroslava Brendla. Komorně laděná výstava, kterou

graficky ztvárnila Jolana Daňková, bude v muzejních prostorách otevřena do 2. dubna.

Výstava žáků „zušky“

Základní umělecká škola Otakara Vondrovce si v tomto roce připomíná 70. výročí založení. Při této příležitosti se koná celá řada aktivit. Na jejich úvod byla v únoru otevřena v městské knihovně výstava prací žáků výtvarného oboru. V přednáškovém sále knihovny si mohou do 26. března zájemci prohlédnout zhruba stovku žákovských výtvarných prací. „Žáci se vzdělávají v plošné a prostorové tvorbě. Ta první zahrnuje kresby, malby a grafiku, druhá pak keramiku a modelování. Pravidelně se zúčastňují různých soutěží a přehlídek a získávají na nich mnohá ocenění. Dále pak zájemce o další studia připravuje

Slavnostní koncert bývalých žáků ZUŠ Poděbrady – dnešních profesionálů – k 70. výročí založení školy

Text: Hana Janiššová
Foto: archiv ZUŠ Poděbrady

Za velké účasti diváků se v Divadle Na Kovárně ve středu 1. února uskutečnil koncert někdejších žáků Základní umělecké školy Poděbrady, kteří se umění věnují profesionálně a dosahují ve svých oborech úspěchů. Koncert zahájil řadu akcí k 70. výročí založení Hudební školy v Poděbradách, které se uskutečnil do června. ZUŠ Poděbrady, která nese od září 2018 jméno poděbradského lékaře kardiologa a zároveň významného klavíristy a hudebního pedagoga Otakara Vondrovce (23. 11. 1908 – 8. 6. 1985), přišli popřát svým vystoupením na divadelním jevišti: - **Lada Zumrová** – flétnistka,

Klavírista Jan Frič a houslistka orchestru PKF Lada Ševčíková

pedagožka, členka Trés Musas a divadelního souboru Náplavka, - **Jaroslav Slavický** – český tanečník, choreograf, baletní mistr a ředitel Taneční konzervatoře hlavního města Prahy, - **Halka Klánská (Jelínková)** – klavíristka a korepetitorka AMU Praha, - **Lada Ševčíková (Jelínková)** – houslistka v Pražské komorní filharmonii, - **Zuzana Hájková** – houslistka, první žena v orchestru České filharmonie, - **Václav Kotek** – bastrombon v orchestru Státní opery v Praze,

Houslistka České filharmonie Zuzana Hájková

- **Hana Šuková (Bulíčková)** – hornistka, členka Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK, - **Kristýna Grösslová** – sopranistka, studentka HAMU, členka

pěveckého sboru v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, - **MUDr. Jan Frič** – pozoun v Kolínském Big Bandu, klavírní korepetice v pěveckém sboru (We)Květ, - **Nela Jeny Skopcová** – klavíristka, studentka Pražské konzervatoře, - **Pavel Vondráček** – klavírista – skladatel, student hudební produkce Berklee College of Music. Formou promítané videonahrávky potěšily publikum také: - **Alice Nellis (Rychetníková)** – režisérka, scenáristka, hudebnice – film, divadlo, koncerty, opera, držitelka řady ocenění, mimo jiné dvou Českých lvů za filmy Výlet a Tajnosti,

Režisérka a scenáristka Alice Nellis poslala videopozdrav, jenž se promítal v divadle

- **Markéta Sedláčková** – herečka a zpěvačka v Městském divadle Brno, držitelka ceny Thálie 1999 a její sestra **Simona Kostrhunová (Sedláčková)** – muzikoložka, Český rozhlas Brno, Divadlo Bolka Polívky, - **Pavla Janiššová** – herečka a zpěvačka Západočeského divadla v Chebu, držitelka ceny Thálie 2015. Večerem provázela **Karolína Koubová (Dubová)** – moderátorka Českého rozhlasu Plus, aktuálně pořady Pro a proti, Knížky Plus (VOŠ herečka, DAMU – autorská tvorba a pedagogika).

„Krátkým ohlédnutím do historie můžeme připomenout, že nejprve vznikla v Poděbradách Hudební škola, která byla založena 1. února 1953 a sídlila na poděbradském zámku. Základní umělecká škola prošla za dobu své existence několika proměnami. V současnosti, respektive od roku 1999 je umístěna v půdní vestavbě budovy ZŠ TGM. Výuka zde probíhá ve čtyřech oborech –

hudebním, výtvarném, tanečním a literárně dramatickém. Svoji pobočku má v Městci Králové.“
Hana Janiššová

Březnové akce ZUŠ Otakara Vondrovce

2. 3. | Den otevřených dveří v prostorech ZUŠ | 13.00–17.30
9. 3. | Absolventský koncert studentů z flétnové třídy M. Bláhové | Evangelický kostel | 18.00 | Vstupné dobrovolné
22. 3. | Absolventský koncert studentek populárního zpěvu ze třídy Z. Janiššové a absolventek tanečního oddělení ze třídy A. Veselé a K. Pokorné | Divadlo Na Kovárně | 18.00 | Vstupné dobrovolné
23. 3. | Absolventský koncert studentů z flétnové třídy L. Zumrové | Evangelický kostel | 18.00 | Vstupné dobrovolné
31. 3. a 1. 4. | Krajské kolo LDO – kolektivní projev (Středočeský kraj) | Divadlo Na Kovárně | 9.00 (program bude upřesněno na plakátu před divadlem)

KALENDÁŘ AKCÍ

Neděle 5. 3.
Popelka – baletní pohádka | Divadlo Na Kovárně | 15.00 | 180 Kč
Tančí Bohemia Balet a studenti Taneční konzervatoře hl. m. Prahy.

Úterý 7. 3.
Vysavač – 6. abonentní představení nejen pro abonenty | Divadlo Na Kovárně | 19.30 | 490 Kč
Bohumil Klepl v jedinečné komediální ONE MAN SHOW o zamilovaném uklízeči z nákupního centra. Autor a režie: Patrik Hartl.

Pondělí 13. 3.
Dokud nás smrt nerozdělí | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 420 Kč (předprodej), 450 Kč (v den akce) – nejuspěšnější česká travesti show Techtle Mechtle.

Neděle 19. 3.
Mor – premiéra | Divadlo Na Kovárně | 18.00 | 180 Kč
Účinkuje Divadelní spolek Jiří. Více informací o představení na str. 6.

Úterý 21. 3.
Klarinetový recitál – koncert SOV | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 300 Kč, žáci a studenti vstup volný

Středa 22. 3.
Přednáška Prof. MUDr. Michaela Aschermann, DrSc. na téma Půlstoletí rozvoje kardiologie | Kongresové centrum Lázeňská kolonáda | 15.30 | Vstupné zdarma

Sobota 25. 3.
Zakázané uvolnění – premiéra | Divadlo Na Kovárně | 19.30 | 180 Kč
Účinkuje Divadelní spolek Jiří. Více informací o představení na str. 6.

Neděle 26. 3.
O statečném rytíři – pohádka | Divadlo Na Kovárně | 15.00 | 80 Kč

Akce v Nymburce
Sobota 18. 3. | Kino Sokol | 19.00 | 390/450 Kč | **Wohnout Unplugged**
Akustický koncert oblíbené české hudební skupiny.
Sobota 25. 3. | Obecní dům | 18.00 | 200 Kč | **Sluha dvou pánů**
Klasická komedie plná komických omylů, neřešitelných problémů, bláznivých situací, písni, šermu a hlavně skvělé zábavy v podání pražského Divadla Bez Hranic.

Úterý 28. 3. | Obecní dům | 19.00 | 150 Kč | **Jazz Exkluziv – koncert jazzového orchestru**

Nadčasová hudba nabitá mladistvou energií studentského Big Bandu Vyšší odborné školy Jaroslava Ježka pod vedením skladatele, dirigenta a jazzového pianisty Milana Svobody přináší to nejlepší z jazzu.

Zámecký biograf

Není-li uvedeno jinak, začátek promítání je v Zámeckém biografu od 19.00
Čt 2. 3. **VZAJETÍ MYSLI** | Pá 3. 3. **KORZET** | So 4. 3. v 16.30 **KOCOUR V BOTÁCH: POSLEDNÍ PŘÁNÍ** | So–Ne 4.–5. 3. **PŘÁNÍ K NAROZENINÁM** | Po–Út 6.–7. 3. **Nepromítá se** | St 8. 3. **OSTROV** | Čt 9. 3. **MEDVĚD NA KOKSU** | Pá 10. 3. **LÁSKA PODLE PLÁNU** | So 11. 3. v 16.30 **KOCOUR V BOTÁCH: POSLEDNÍ PŘÁNÍ** | So–Ne 11.–12. 3. **ZATMĚNÍ** | Po–Út 13.–14. 3. **Nepromítá se** | St 15. 3. **PŘÁNÍ K NAROZENINÁM** | Čt 16. 3. **SHAZAM! HNĚV BOHŮ – PREMIÉRA** | Pá 17. 3. **VELRYBA** | So 18. 3. v 16.30 **BELLA A SEBASTIAN: NOVÁ GENERACE** | So–Ne 18.–19. 3. **OSTROV** | Po–Út 20.–21. 3. **Nepromítá se** | St 22. 3. **SLUŽKA** | Čt 23. 3. **VŘÍŠKOT 6** | Pá 24. 3. **CREED III** | So–Ne 25.–26. 3. **BUĎ CHLAP!** | Po–Út 27.–28. 3. **Nepromítá se** | St 29. 3. **KUCIAK: VRAŽDA NOVINÁŘE** | Čt 30. 3. **JOHN WICK: KAPITOLA 4 – PREMIÉRA** | Pá 31. 3. **DUNGEONS & DRAGONS: ČEST ZLODĚJŮ**
Více na www.zameckybiograf.cz.

Lázně Poděbrady, a.s. pořádají
RECITÁL
Jakuba Smolika
pátek 24. 3. 2023
od 19:00 hod.
Kongresové centrum Lázeňská kolonáda Poděbrady
Vstupné: 200 Kč (hosté lázní), 280 Kč (veřejnost a na místě)
k zakoupení ↙ GoOut a v recepcích hotelů
www.lazne-podebrady.cz

Lázně Poděbrady, a.s. pořádají
KŘESLO PRO HOSTA
s Ondřejem Vetchým
úterý 28. 3. 2023
od 19:00 hod.
Kongresový sál Lázeňská kolonáda Poděbrady
Moderace PhDr. Jiří Vaníček
Vstupné 150 Kč (lázeňští hosté), 200 Kč (veřejnost a na místě)
Vstupenky k zakoupení v recepcích ↙ GoOut a na místě

Pokračování rozhovoru z titulní strany

Na facebookových stránkách Poděbradských mažoretek jsem viděla video, kde plníte přání seniorům. Jak k tomu došlo?

Jedna naše dlouholetá mažoretky je zaregistrovaná v projektu Ježíškova vnučata a každý rok ona sama plní přání seniorům. Vloni v listopadu mě oslovila, že si jedna babička z domova seniorů přeje vystoupení mažoretek.

Přání jsme jí splnily a v domově se domluvily, že přijedeme zase v létě a vystoupíme na některé zahradní akci. Holky to udělají rády, navíc mají příležitost vyzkoušet si skladby před diváky. V poslední době, nevím proč, v Poděbradech mnoho možností vystoupit nemáme. V minulosti jsme v sezóně byly na akci snad každý víkend. Jsme velmi flexibilní, dovedeme se přizpůsobit téměř každé situaci. Třeba nedávno jsme připravily vystoupení pro fotbalisty, na skladby jako

„Zelená je tráva, fotbal to je hra“ (úsměv). Máme radost, že jsme dostaly skvělou nabídku na vystoupení na charitativním plesu. Jedna z dívek si pořídila světelnou hůlku, což naše vystoupení ještě zatraktivní. Pořád se snažíme něco zlepšovat.

Co děláte jako trenérka, když holky chytne tréma nebo jim spadne hůlka?

Nikdy bych jim za to nevynadala, dělají to pro radost. U sólistek máme domluveno, že pokud je popadne tréma, tak na konci skladby vynechají těžké prvky. Za pád hůlky se strhává hodně bodů. Tím, že jsem sama závodila, vím, že i když máte všechno nadřené, přijde den, kdy se vám nedaří. Zažila jsem to několikrát. Holky jsou skvělé tým a vždy se před začátkem soutěže společně hecují a skladby druhých vytleskávají, což je na trému ten nejlepší recept. Neúspěch je vesměs nakopne. Ale někdy ani já nechápu hodnocení rozhodčích, proč jsou

některé týmy před námi. Nicméně je to sport, kde prostě nerozhoduje čas jako při běhu na sto metrů. Vychovávám holky tak, aby byly vděčné za jakoukoliv medaili. Sport v kolektivu jim hodně dává. Pozoruji, že jsou oproti svým vrstevníkům pokorné a mají úctu ke starším lidem.

Kdo je v mažoretkovém sportu ve světě velmocí?

Co se týká twirlingu tak jednoznačně Amerika a Japonsko. Ve druhé jmenované zemi „lámou“ děti odmalička, jejich pohybový rozsah je neskutečný. V klasických mažoretkách je úspěšné Chorvatsko, které má svůj vlastní, pro nás trochu zvláštní styl, a stále uctívá kroje svých měst.

Máte mimo práce a tréninků ještě na něco jiného čas?

Vedle práce a tréninků ještě učím v chlumecké „zušce“ gymnastiku a tanec. Jezdím školit mažoretky z jiných týmů po celé republice, předávám jim prvky nebo jim stavím choreogra-

fie. Takže můj osobní život jde teď relativně stranou. Ale mám radost, že moje bývalé kolegyně z týmu přivádějí do mažoretek svoje děti. Je to částečně

i moje rodina. Mažoretkový sport je pro mě celý život, nedovedu si představit, že bych dělala něco jiného.

SPORT

Juniorská mistryně ve squashu Barbora Komárková

Text: Monika Langrová
Foto: squashPage.net a L. Komárková

V prosincovém vydání roku 2021 mladá hráčka Squash Centra Poděbrady Barbora Komárková vyslovila přání získávat další tituly mistryně republiky. Začátkem února se jí to v Brně splnilo. Celé Mistrovství ČR juniorů ve squashu 2023 zvládla jako nenasazená hráčka (!) bez ztráty setu a to i přesto, že v jednom utkání prohrávala už 0:6. Zabojovala a prokázala skvělou fyzickou i psychickou sílu.

V jiném zápase rozhodla za stavu 17:16 zase Bářina chladnější hlava a přesnější ruka. Protože squashový klub přišel v Poděbradech o zázemí, jezdí trénovat na kurty do Sadek. „Po celou dobu turnaje byl dceři oporou trenér Patrik Kobera, za což bych mu chtěla poděkovat. Stejně tak městu

Poděbrady za finanční podporu Bářiny sportovní přípravy,“ uvedla maminka úspěšné sportovkyně Lenka Komárková.

Pozn. red.: Squashová utkání se hrají do 11 bodů, pokud při dosažení 11 bodů není rozdíl skóre alespoň o dva body, hra pokračuje dále.

Pátecká diabolka 2023

Text: Daniela Kožuriková

Hostinec v Pátku se stal v sobotu 4. února místem konání Pátecké diabolky pořádané Sportovní střeleckým klubem Bohemia Poděbrady. Závodu začínajících střelců vzduchová puška 20 ran vleže s oporou se zúčastnilo šest střelců, z nichž se nejlepším stal Jakub Plesnivý z kolínského klubu (197,8 bodu). Pětaticet dalších dětí soutěžilo v kategoriích vzduchová puška do 12 a do 14 let. V mladší kategorii vyhrála Karolína Klusáčková z SSK Liberec (314,6 bodu); v kategorii dorostu do 14 let se

stal vítězem David Hepnar z SSK DDM Kolín (312,3 bodu). Z domácích účastníků nastřílel nejlépe František Bárta, a to 308,4 bodu. Další závod, konaný týden před mistrovstvím republiky, hostí pátecká restaurace v sobotu 25. března.

Tříkrát zlatý Patrik Chlubna

Čtrnáctiletý Patrik Chlubna zvítězil v sobotu 4. 2. na závodu Winter Run Ostrava v kategorii juniorů do 23 let. Osmikilometrovou trať zvládl v čase 31:23. O týden později absolvoval Valentýnský běh na Stříbrném rybníku v Hradci Králové a opět byl na trase 5,7 km nejrychlejší junior. S časem 21:28 se navíc

stal absolutním vítězem závodu (juniorská a mužská kategorie dohromady). Do třetice 18. 2. vyhrál 4,2kilometrový Winter Run Praha Ladronka mezi juniory do 23 let v čase 14:55. (mol)

Foto: Innogy Winter Run Praha 2023

Mistrovství České republiky v boxu kadetů a kadetek v Poděbradech

Ve dnech 31. 3 – 2. 4. 2023 se v Městské sportovní hale uskuteční republikový šampionát kadetů v boxu, jehož pořadatelem je Boxing Poděbrady. Na otázku odpovídá předseda a hlavní trenér klubu Daniel Vencel.

Text: Monika Langrová

Je pravda, že kadetská mistrovství jsou ta nejpochybnější?

Ano, je. Mistrovství republiky v boxu se dělí na čtyři kategorie. Muže a ženy, juniory a juniorky, kadety a kadetky a školní mládež. Početně nejsilnější jsou právě kadeti (ročníky 2007 a 2008). Náš klub Boxing Poděbrady má v této kategorii hned pět zástupců, z nichž někteří na tomto podniku medaile již získali. Také proto jsme se rozhodli akci uspořádat a využít našich úspěchů. Šampionát dále odhalí adepty na možnou účast na letošním mistrovství Evropy. Náš cíl je tedy získat na domácí půdě medaile a nominaci na ME.

Kdo konkrétně se z domácích

kadetů mistrovství zúčastní?

Zde je jejich přehled. Jaroslav Červený, 60 kg – mistr republiky školní mládeže z roku 2021, bronzový z MČR kadetů 2022, vítěz několika mezinárodních turnajů, vítěz Poháru starosty 2022, reprezentant ČR. Daniel Červený, 70 kg – vítěz olympijských nadějí 2022, bronzový z MČR kadetů 2022, vítěz několika mezinárodních utkání, reprezentant ČR. Marek Freiberg, 54 kg – bronzový z MČR kadetů 2022, pravidelný účastník České národní ligy. Jiří Klubal, 63 kg – vítěz několika mezinárodních turnajů, pravidelný účastník České národní ligy. Kryštof Kalenda, 57 kg – nováček, který také bojuje v ČNL. Kryštof právě léčí zlomenou ruku, ale snad se dokáže vrátit do přípravy. Všichni tito sportovci jsou ročníky 2007.

Kolik mladých boxerů se sejde v hale?

Tohoto mistrovství se zúčastní 192 sportovních klubů z Česka, 16 váhových kategorií kadetů a 15 váhových kategorií kadetek, což je na úvod akce 248 sportovců. První den se konají vyřazovací souboje, ve kterých poražení na mistrovství končí. Druhý den se bojuje o postup do finále (o třetí místo se nebojuje, oba poražení jsou automaticky třetí) a poslední finálový den

bude tedy na stupních vítězů 124 sportovců z celé naší republiky. Na finále zazní hymna z úst zpěváka Ladislava Spilky, uskuteční se nástup všech finalistů. Mezi jednotlivými zápasy se budou na stupních vítězů předávat medaile, poháry, diplomy a finalistům věcné ceny. Na tom se podílí také krásné ring girls, finalistky Miss ČR, známé osobnosti společně s partnery mistrovství.

To je zatím největší akce, kterou Boxing Poděbrady kdy pořádal, že?

Předpokládáme naplněno Městskou sportovní halu a připravujeme i předplatné. Při přípravě tak velké akce je samozřejmě potřeba současně zajistit ubytování a stravování sportovců, jejich trenérů, rodičů a diváků. Jsme rádi, že můžeme touto formou pomoci životu a podnikání v našem městě. Jedná se o náš první šampionát, a proto nám velmi záleží, aby vše proběhlo v pořádku a s úspěchem. Klub má samozřejmě s konáním podobných akcí velké zkušenosti, ale ty jsou vždy jednodenní, a proto je s pořádáním MČR tříkrát větší práce a zařízení.

31. 3. - 2. 4. 2023
MĚSTSKÁ SPORTOVNÍ HALA
PODĚBRADY

PÁTEK - 15.00 - vyřazovací boje	vstupné 100 Kč
SOBOTA - 15.00 - semifinálové boje	vstupné 100 Kč
NEDĚLE - 10.00 - finálové boje	vstupné 250 Kč

www.boxingpoděbrady.cz | www.czechboxing.cz

Správná odpověď ze strany 4

Znak se nachází na chodníku u vchodu do vlakového nádraží.